

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 193 / II Legislatura / Setè període

Barcelona, 1 d'abril de 1987

SUMARI

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. Lleis i altres normes

1.01.01. Lleis

— Llei del Règim Provisional de les Competències de les Diputacions Provincials, aprovada pel Ple del Parlament en sessió tinguda el dia 25 de març de 1987.

— Llei de l'Organització Comarcal de Catalunya, aprovada pel Ple del Parlament en sessió tinguda el dia 27 de març de 1987.

1.10. Resolucions

— Resolució 116/II del Parlament de Catalunya, sobre la Desconnexió del Circuit Català de TVE, adoptada pel Ple del Parlament en sessió tinguda el dia 25 de març de 1987.

— Resolució 117/II del Parlament de Catalunya, sobre l'Atemptat del Dia 27 de Març de 1987 a Barcelona, adoptada pel Ple del Parlament en sessió tinguda el dia 27 de març de 1987.

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de normes

3.01.01. Projectes de llei

9908 — Projecte de Llei de Reforma de l'Article 6 de la Compilació del Dret Civil de Catalunya (Reg. 8023). Informe de la Ponència de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana.

9929

9912 — Projecte de Llei de Reforma de les Reserves Legals (Reg. 8024). Informe de la Ponència de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana.

9931

3.10. Projectes i propostes de resolució

3.10.35. Proposicions no de llei i altres propostes de resolució

9927 — Proposta de resolució sobre l'Atemptat del Dia 27 de Març de 1987 a Barcelona, presentada per tots els grups parlamentaris (Reg. 11118).

9932

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ
 1.01. Lleis i altres normes
 1.01.01. Lleis

LLEI DEL RÈGIM PROVISIONAL DE LES COMPETÈNCIES DE LES DIPUTACIONS PROVINCIALS

APROVADA PEL PLE DEL PARLAMENT EN SESSIÓ TINGUDA EL DIA
 25 DE MARÇ DE 1987

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

Per donar compliment a allò que estableix l'article 89.2 del Reglament, s'ordena de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* la Llei del Règim Provisional de les Competències de les Diputacions Provincials, aprovada pel Ple del Parlament en sessió tinguda el dia 25 de març de 1987.

Palau del Parlament, 26 de març de 1987

Miquel Coll i Alentorn
 President del Parlament de Catalunya

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda els dies 24 i 25 de març de 1987, ha debatut el Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local referent a la Proposició de Llei del Règim Provisional de les Competències de les Diputacions Provincials, i les esmenes i vots particulars reservats pels Grups parlamentaris.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'Autonomia, amb el suport de la majoria absoluta dels Diputats i d'acord amb els articles 101.3 i 109 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent :

LLEI DEL RÈGIM PROVISIONAL DE LES COMPETÈNCIES DE LES DIPUTACIONS PROVINCIALS

La implantació a Catalunya, durant el segle passat, de la divisió provincial ha estat sempre considerada com un element aliè en l'estructura territorial, atès que, abans del Decret de Nova Planta, Catalunya disposava d'una divisió administrativa pròpia que en aquells moments prenia com a base les vegueries. És per això que la supressió de la divisió provincial ha estat fins al moment present un element reivindicatiu de moltes forces polítiques catalanes.

No obstant això, la província, que era una simple divisió perifèrica de l'Estat, va adquirir també naturalesa d'ens local territorial. Aquest fet fa més complex encara el tractament d'aquesta qüestió.

Durant la Segona República i, singularment, amb l'aprovació de l'Estatut del 1932, s'obria per primera vegada la possibilitat de portar a terme la supressió de la divisió provincial en el nostre territori, circumstància que donà pas als treballs i els estudis de comarcalització i de creació de les regions. Amb la Constitució del 1978 i el reconeixement consegüent de l'autonomia de Catalunya, aquesta qüestió tornava a aflorar, en la mesura que la Generalitat passava a tenir competència exclusiva en matèria d'organització territorial i règim local. Malauradament, la interpretació constitucional i estatutària que ha prevalgut ha estat la d'excloure de la capacitat normativa de la Generalitat la disposició sobre la província com a ens local. Aquesta lectura és, a més, especialment problemàtica en el nostre cas, atès que l'Estatut estableix el manament de creació de comarques com a ens territorials a Catalunya.

Un dels principals problemes de l'organització territorial és, doncs, cercar la solució més idònia per a resoldre l'estructura supramunicipal de Catalunya i evitar l'existència de duplicitats i encavalcaments entre les diputacions provincials i les noves comarques. D'altra banda, la divisió provincial també condiciona l'estructura territorial dels serveis de l'Estat i la futura descentralització de l'Administració de la Generalitat.

Amb l'exercici de la potestat legislativa de la Generalitat es poden establir els canvis necessaris en la situació actual que permetin solucionar en gran part els problemes d'articulació entre els dos nivells supramunicipals que existiran a Catalunya. Ara bé, també cal ésser conscients que l'única solució idònia i realment efectiva des del punt de vista de la simplificació administrativa ha de passar necessàriament per l'existència a Catalunya d'un sol nivell local supramunicipal.

Malgrat que, per a aquesta solució, es requereix la decisió final de les Corts Generals, no es pot oblidar que la Constitució i l'Estatut reconeixen a la Generalitat el dret a participar en la presa de decisions dels òrgans estatals, mitjançant la presentació d'iniciatives legislatives. Amb aquesta Llei s'opta, doncs, clarament per la decisió de convertir Catalunya en comunitat autònoma uniprovincial, per tal que les actuals diputacions s'integrin a les institucions d'autogovern de Catalunya, un cop haurà estat establerta l'organització comarcal.

En el moment d'elaborar les lleis d'organització territorial i de règim local de Catalunya, no es podia renunciar a la solució que sembla més idònia per a resoldre l'estructura del govern local i també dels serveis perifèrics de l'Estat i de la Generalitat. Pel que fa a aquest últim aspecte, només cal recordar que la iniciativa uniprovincial ha de comportar la desaparició dels governs civils i ha de fer que el Delegat del Govern dirigeixi l'Administració de l'Estat a Catalunya; també s'obre la possibilitat

de crear sense condicionants la regió o demarcació supracomarcal que ha de constituir la divisió bàsica per a l'organització territorial dels serveis de l'Administració de la Generalitat.

Un cop feta aquesta opció i precisat el calendari per a exercir-la, la Llei estableix provisionalment el règim legal aplicable a les diputacions catalanes per a l'exercici de llurs funcions. La Llei de Bases de Règim Local estableix els nous principis en aquesta matèria. Però aquesta Llei només fixa el marc a partir del qual la Generalitat pot exercir les seves competències. Per tant, no esgota el contingut normatiu, i deixa un marge d'actuació important a la Generalitat en el qual han d'ésser possibles diferents opcions, atesa la naturalesa exclusiva de la competència que té atribuïda.

La Llei bàsica només conté un reconeixement competencial específic de la província en matèria d'assistència i cooperació jurídica, tècnica i econòmica als municipis, que s'instrumenta essencialment per mitjà dels plans d'obres i serveis i en la funció subsidiària de garantia dels serveis municipals.

Al marge d'aquestes atribucions, es fan uns enuncis genèrics de capacitat que en cap cas no permeten de parlar de competències en sentit propi, ja que no es determina ni cap àmbit material ni tampoc no s'atribueix cap potestat concreta. Això significa que, a diferència del règim municipal, la legislació sectorial que aprovi el Parlament en l'àmbit de les seves competències estatutàries no ha de garantir necessàriament la participació de la província, i el legislador català disposa, per tant, d'un marge de discrecionalitat important. En el mateix sentit, la Generalitat pot modificar la legislació avui vigent que reconeix a les províncies determinades potestats d'actuació.

La conclusió que cal extreure'n és que la Llei bàsica limita el nucli de l'autonomia provincial a les competències ja esmentades d'assistència i de cooperació, que, si es respecta, fa perfectament constitucionals tant les opcions que restringeixen el paper de la província a aquestes funcions, com aquelles altres que eventualment l'ampliïn per la via de la legislació sectorial.

Però el tractament competencial de la província a Catalunya s'ha de matisar, encara, des d'altres vessants. Una d'elles és la important modulació que tenen les mateixes competències d'assistència i de cooperació que es fan mitjançant els plans provincials d'obres i serveis. D'acord amb el que estableixen el Decret 2115/1978, del 28 de juliol, l'Estatut d'Autonomia, la mateixa Llei bàsica i ha estat també reconegut per la jurisprudència constitucional, cal entendre que a Catalunya les funcions de cooperació a les obres i els serveis municipals s'instrumenten mitjançant el pla únic elaborat i aprovat per la Generalitat, en el qual s'integren les aportacions de l'Estat i les diputacions.

També cal destacar les tècniques de coordinació que es poden aplicar a l'exercici de les competències provincials. Mitjançant els diferents mecanismes que estableix i regula la Llei Municipal i de Règim Local, la Generalitat pot definir els objectius i les prioritats generals de les diferents polítiques de cada sector, determinacions que hauran d'ésser respectades pel conjunt de les institucions públiques de Catalunya.

Com a conseqüència de la iniciativa per a constituir Catalunya en província única, cal articular simultàniament la que ha d'ésser la divisió territorial pròpia per a l'estructuració dels serveis perifèrics de l'Administració de la Generalitat. Per aquest motiu, la Llei disposa que el Govern de la Generalitat ha d'en-

viar al Parlament el projecte de llei corresponent, en què s'han d'assenyalar els principis bàsics als quals haurà d'ajustar-se la nova divisió territorial i l'organització dels serveis comarcals, d'acord amb els principis d'eficàcia, desconcentració i descentralització de funcions.

Títol I Disposicions generals

Article 1

Aquesta Llei té per objecte regular el règim provisional de les competències de les diputacions provincials catalanes i l'exercici d'aquestes competències, mentre no es produeixin les condicions legals que facin possible que el govern i l'administració de les províncies s'integrin a la Generalitat, amb la consegüent desaparició de la divisió de Catalunya en províncies.

Article 2

El règim provisional de les competències provincials s'ordena mitjançant les mesures següents :

- a) L'atribució de competències de les diputacions provincials a les comarques i a la Generalitat quan ho exigeixi la naturalesa dels serveis afectats.
- b) L'establiment dels instruments de coordinació de les competències de les diputacions provincials.

Article 3

L'aplicació d'aquesta Llei s'ha de fer d'acord amb els principis de desconcentració i descentralització, per tal d'assegurar que :

- a) L'organització que l'Administració de la Generalitat faci dels serveis que li siguin transferits no comporti concentració territorial superior a l'actual
- b) S'assignin directament competències a les comarques quan això permeti més funcionalitat, eficàcia de gestió i participació ciutadana.

Títol II De la distribució de competències provincials

Article 4

1. Les lleis del Parlament de Catalunya han de distribuir les competències de les diputacions provincials entre l'Administració de la Generalitat i les comarques. La distribució de competències ha de respectar el nucli essencial de l'autonomia provincial i no pot afectar les competències d'assistència i de cooperació jurídica, econòmica i tècnica que corresponen a les diputacions provincials, d'acord amb el que estableix la Llei

Reguladora de les Bases del Règim Local, la legislació de règim local de Catalunya i el Títol III d'aquesta Llei.

2. Quan per llei es modifiqui el règim de titularitat de les competències de les diputacions provincials, la Comissió Mixta establerta per l'article 5 haurà de traspasar a l'Administració de la Generalitat o a l'ens comarcal que correspongui els mitjans personals i materials afectes al servei, i també els recursos corresponents.

3. Per a la realització de les seves funcions, la Comissió Mixta ha de prendre com a base de treball els principis i els criteris sobre traspassos que estableixi la mateixa llei, els acords adoptats per la Comissió creada a l'empara de l'article 4 del Decret 2543/1977, del 30 de setembre, relatiu a la matèria afectada —els quals han d'ésser actualitzats—, i els serveis que van ésser creats o establerts per la Mancomunitat de Catalunya constituïda el 6 d'abril de 1914 i la Generalitat de Catalunya establerta per l'Estatut de Catalunya del 15 de setembre de 1932.

Article 5

1. Els acords relatius al traspàs de serveis i recursos són adoptats per una Comissió Mixta integrada per representants de la Generalitat i de les quatre diputacions catalanes en un termini no superior a sis mesos a comptar del moment en què legalment es produeix la modificació de la titularitat de la competència. Les propostes de la Comissió s'han d'eleva al Govern de la Generalitat perquè les aprovi per decret.

2. Els acords de la Comissió s'han d'adoptar per unanimitat. Si no es pogués adoptar l'acord de traspàs en el termini indicat en l'apartat anterior, el Govern de la Generalitat ha de formular la proposta corresponent, a la qual ha d'adjuntar les discrepàncies formulades en la Comissió, i l'ha d'eleva al Parlament de Catalunya perquè aquest determini els serveis a transferir. El Govern de la Generalitat ha d'aprovar el decret de transferència d'acord amb la decisió parlamentària.

3. El Govern de la Generalitat ha d'informar el Parlament de Catalunya del compliment del que estableix l'apartat 1 d'aquest article.

Article 6

1. Han d'ésser respectats als funcionaris i al personal afectats pels traspassos de serveis els drets de qualsevol classe i naturalesa que els corresponguin.

2. Per a la determinació nominal dels funcionaris i del personal a transferir s'ha de seguir el procediment establert en la legislació de règim local.

Article 7

1. L'Administració de la Generalitat i, quan correspon, les comarques subroguen les diputacions en els consorcis, les obligacions i els drets derivats dels convenis i en les relacions de dret públic o privat establertes per aquestes com a conseqüència del funcionament i la prestació dels serveis transferits, i també en la participació que els pogués correspondre en altres

organismes o entitats, públiques o privades, relacionades amb els serveis esmentats.

2. El que disposa l'apartat anterior s'entén sens perjudici de la participació que pugui correspondre a les diputacions per altres títols en els òrgans de les entitats creades abans de la modificació competencial, quan la legislació ho determini expressament.

Article 8

1. Quan ho estableixi la llei, la distribució de competències a què es refereix l'article 4 pot ésser compatible amb el manteniment de funcions executives de les diputacions, en el qual cas aquestes funcions s'han d'exercir per delegació de l'Administració de la Generalitat.

2. Mentre es mantindrà aquest règim, no es farà efectiu el traspàs de mitjans i recursos a què es refereixen els articles anteriors, sens perjudici que la Comissió Mixta determini els que han de quedar afectats al servei.

Títol III

De les inversions provincials en obres i serveis municipals

Article 9

1. Les diputacions provincials han d'ajustar l'exercici de llurs funcions de coordinació i de cooperació econòmica en les obres i els serveis de competència municipal a les regles següents :

a) Les inversions que en el dit concepte s'efectuïn a càrrec dels pressupostos de les diputacions provincials s'han d'instrumentar exclusivament a través del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya.

b) D'acord amb el que assenyalen el Reial Decret 2115/1978, del 28 de juliol, la Disposició Transitòria Sisena, apartat 6, de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i l'article 36.2.a de la Llei Reguladora de les Bases del Règim Local, la Generalitat ha d'elaborar i d'aprovar el Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya.

c) Les diputacions provincials han de participar en l'elaboració del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya.

d) Els municipis de Catalunya han de participar en l'elaboració del Pla Únic d'Obres i Serveis.

2. El Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya s'integra en el Pla Director d'Inversions Locals de Catalunya, d'acord amb el que estableix la legislació de règim local.

Article 10

1. El Parlament de Catalunya ha d'aprovar per llei les bases per a la selecció, la distribució i el finançament de les obres i els serveis a incloure en el Pla.

2. El Pla s'ha de finançar mitjançant les aportacions següents :

a) Les que la Generalitat rep a càrrec dels pressupostos de

l'Estat, d'acord amb el que estableix l'article 2.2 del Decret 2115/1978, del 28 de juliol.

- b) Les de la Generalitat a càrrec del seu propi Pressupost.
- c) Les de les diputacions provincials, destinades a inversions en obres i serveis municipals.
- d) Les dels municipis, mancomunitats o comarques beneficiaris del Pla, a càrrec de llurs recursos ordinaris, contribucions especials i operacions de crèdit.

3. En qualsevol cas, les aportacions de les diputacions s'han d'invertir en benefici de l'àmbit territorial respectiu.

Títol IV De la coordinació sectorial

Article 11

En els casos en què les lleis a què es refereix l'article 4 mantinguin a la província determinades competències, les mateixes lleis han d'establir les fórmules de coordinació entre l'Administració de la Generalitat i les diputacions provincials, d'acord amb el que determina la legislació de règim local.

Títol V De les previsions financeres i pressupostàries

Article 12

1. En els supòsits de traspàs de serveis com a conseqüència de la modificació de les competències provincials, els recursos econòmics corresponents han de consistir en un percentatge de participació en els ingressos provincials, calculat d'acord amb els costos directes i indirectes del servei transferit i amb les despeses d'inversió real i de manteniment per al funcionament i el desenvolupament normal dels serveis. S'han d'establir els mecanismes o els criteris d'actualització automàtica de les dotacions econòmiques.

2. El règim anterior s'ha d'aplicar fins que la legislació sobre ingressos dels ens locals estableixi les fórmules de finançament adients, atenent les modificacions de la distribució de les competències locals que resultarà de l'aplicació d'aquesta Llei.

Article 13

1. Les diputacions provincials, abans d'aprovar llurs pressupostos, els han de posar en coneixement del Govern de la Generalitat, el qual, en el termini de quinze dies, pot formular objeccions respecte a les previsions pressupostàries que no s'ajustin al Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya, o a les directrius establertes pels plans de coordinació sectorial.

2. En el cas que hi hagi objeccions, aquestes s'han de notificar a les diputacions afectades, per tal que siguin tingudes en compte en el moment d'aprovar llurs pressupostos.

3. En el supòsit d'incompliment del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya o quan l'actuació de les diputacions no s'ajus-

ti a les directrius dels plans de coordinació, el Govern de la Generalitat pot proposar al Parlament de Catalunya de suspendre les assignacions o les subvencions incloses en el Pressupost de la Generalitat destinades a finançar activitats pròpies de les diputacions provincials.

Disposicions Addicionals

Primera

El Govern de la Generalitat, un cop constituïts els consells comarcals, ha de presentar al Parlament de Catalunya, en el termini màxim de tres mesos, una proposta per a exercir una de les dues vies d'iniciativa que estableix l'article 87.2 de la Constitució per tal d'obtenir, a través de l'alteració dels límits provincials, la integració en una sola província, denominada Catalunya, de les actuals províncies de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona.

Segona

1. Quan el Govern de la Generalitat exerceixi la iniciativa a què es refereix la Disposició Addicional anterior, haurà de presentar simultàniament al Parlament de Catalunya un projecte de Llei que divideixi el territori de Catalunya en regions, agrupant les comarques d'acord amb llur realitat geogràfica, social, econòmica i històrica.

2. El projecte ha d'establir les bases per a la desconcentració i la descentralització dels serveis de la Generalitat a fi de garantir que el procés d'unificació provincial no comporti concentració territorial dels serveis i allunyi els centres administratius dels ciutadans.

3. Amb la finalitat que esmenta l'apartat 2 anterior, el projecte de Llei s'ha d'ajustar als principis següents:

a) Creació d'un nombre de regions no inferior a cinc; per a la determinació del nombre i de l'àmbit territorial el Govern de la Generalitat ha de demanar prèviament informe a la Comissió de Delimitació Territorial.

b) Definició de la regió com a demarcació supracomarcals comuna per a la desconcentració territorial dels serveis dels diferents departaments de l'Administració de la Generalitat.

c) Determinació d'unitats territorials intraregionals, també comunes a tots els departaments, quan les especificitats pròpies de determinades zones del territori així ho aconsellin i, amb caràcter excepcional, d'àmbits territorials especials de gestió quan les característiques d'un servei concret així ho requereixin.

d) Establiment i regulació de la figura del representant de la Generalitat a la regió, amb funcions de coordinació i d'impuls dels serveis regionals i de comunicació i relació entre l'Administració de la Generalitat i els ens locals de la respectiva circumscripció.

e) Aplicació de les tècniques de la delegació i de l'assignació de la gestió ordinària dels serveis a les comarques, per a la realització de les funcions executives que, per l'estructura mateixa dels serveis o per llurs característiques, no requereixin un exer-

cici directe, no necessitin unitat de gestió, ni comportin l'exercici de potèstats de planificació o de coordinació.

Tercera

La Comissió Mixta establerta per l'article 5 s'ha de constituir un cop haurà entrat en vigor la primera de les lleis a què es refereix l'article 4 i s'ha d'ampliar amb una representació comarcal tan aviat com es constitueixin els primers consells comarcals a l'empara de la Llei d'Organització Comarcal de Catalunya.

Disposicions Transitòries

Primera

Mentre les lleis no atribueixin íntegrament les competències a una sola Administració pública, o s'estableixi una altra forma de coordinació d'acord amb l'article 11, continua en vigor el Decret 354/1983, del 4 d'agost, de Creació i Funcionament de les Comissions de Coordinació entre la Generalitat i les diputacions catalanes en les matèries de cultura, ensenyament, obres públiques, sanitat i seguretat social, agricultura i esports.

Segona

Mentre el Parlament de Catalunya no estableixi els criteris per al finançament del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya, per a determinar les aportacions econòmiques dels ens locals és aplicable el Reial Decret 1673/1981, del 3 de juliol, pel que fa al finançament dels plans provincials d'obres i serveis.

A aquest efecte, les aportacions a càrrec del Pressupost de la Generalitat s'han de computar conjuntament amb les de l'Estat, i les aportacions de les diputacions s'han de calcular en funció de la distribució territorial del total d'aquelles aportacions.

Tercera

1. El Govern de la Generalitat, en el termini de dos mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha de prendre les mesures necessàries per a iniciar la ràpida desconcentració i descentralització dels serveis de la Generalitat en el marc del que estableix la Disposició Addicional Segona.

2. El traspàs de serveis de les diputacions catalanes a la Generalitat no ha de significar en cap cas que els ciutadans hagin d'adreçar-se a serveis centralitzats a Barcelona. Mentre no s'hagin creat les regions previstes a la Disposició Addicional Segona, els serveis existents s'hauran d'integrar en els serveis territorials corresponents.

Disposició Final

S'autoritza el Govern de la Generalitat perquè dicti les disposicions necessàries per al desplegament, l'execució i el compliment d'aquesta Llei.

Palau del Parlament, 25 de març de 1987

El Secretari Quart
Marçal Casanovas

El President del Parlament
Miquel Coll i Alentorn

LLEI DE L'ORGANITZACIÓ COMARCAL DE CATALUNYA

APROVADA PEL PLE DEL PARLAMENT EN SESSIÓ TINGUDA EL DIA
27 DE MARÇ DE 1987

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

Per donar compliment a allò que estableix l'article 89.2 del Reglament, s'ordena de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* la Llei de l'Organització Comarcal de Catalunya, aprovada pel Ple del Parlament en sessió tinguda el dia 27 de març de 1987.

Palau del Parlament, 27 de març de 1987

Miquel Coll i Alentorn
President del Parlament de Catalunya

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda els dies 25, 26 i 27 de març de 1987, ha debatut el Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local referent a la Proposició de Llei de l'Organització Comarcal de Catalunya, i les esmenes i vots particulars reservats pels Grups parlamentaris.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'Autonomia, amb el suport de la majoria absoluta dels Diputats i d'acord amb els articles 101.3 i 109 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent :

LLEI DE L'ORGANITZACIÓ COMARCAL DE CATALUNYA

Amb aquesta Llei s'introdueix una important innovació en la nostra Administració local en institucionalitzar la comarca com una entitat territorial dotada d'autonomia i de personalitat jurídica pròpia. Es tracta, per tant, de donar compliment al manament estatutari que atribueix a la comarca el caràcter de peça necessària de l'organització territorial de Catalunya, juntament amb el municipi.

La comarca ha estat un element permanentment lligat a la història recent de Catalunya, els antecedents més rellevants de la qual els podem trobar a la Bases de Manresa i en la divisió decretada l'any 1936, fruit del Decret d'octubre del 1931 del President Francesc Macià que creà la Comissió presidida per un conseller que elaborà la divisió territorial i de la que formaren part, entre altres, Pau Vila com a vice-president i Josep Iglésies com a secretari. No obstant això, el concepte administratiu de la comarca no ha estat, en tot cas, prou definit. Així, si a les Bases de Manresa s'apunta cap a la naturalesa local del nou ens, aquest no és el cas de la divisió decretada per la Generalitat republicana, en la qual la comarca és tractada com una simple divisió administrativa.

L'Estatut d'Autonomia és explícit sobre aquesta qüestió i s'inclina clarament per la comarca com a ens local. Aquesta precisió és important, ja que només amb la naturalesa local és possible que la comarca serveixi d'element modernitzador de la nostra Administració local, en la mesura que ha de servir d'element potenciador de la capacitat de gestió dels municipis. La comarca es presenta, així, com un element indirecte de reforma de l'estructura municipal del nostre país. Això fa que la comarcalització constitueixi un procés de relació estreta entre els municipis i els nous ens comarcals, procés que s'ha d'articular especialment en la determinació del sistema d'organització i de competències de les futures comarques.

En la determinació de les competències comarcals ha d'ésser decisiu el vessant municipal. Aquest era, sens dubte, un dels aspectes més complexos de la preparació de la Llei, ja que, segons la fórmula que hom hagués adoptat, s'hauria pogut caure en el risc de condicionar fortament l'autonomia municipal. La solució més prudent i alhora respectuosa amb aquesta autonomia ha de partir necessàriament d'un procés de transferència basat en els principis de voluntarietat i de col·laboració entre els municipis i la comarca respectiva. D'aquesta manera, la Llei opta clarament per les tècniques de la delegació i del conveni com a mecanismes ordinaris d'assumpció per la comarca de la gestió de competències municipals. Només de manera excepcional i per a garantir l'interès de la majoria dels municipis de la comarca i de la seva població, s'estableix la conversió obligatòria de les competències municipals en comarcals, llevat sempre de les competències mínimes que la legislació de règim local garanteix.

Ara bé, en la mesura que la comarca ha de tenir uns interessos propis, la Llei determina també els àmbits materials respecte als quals la legislació que dicti la Generalitat en els diferents àmbits de l'actuació pública li ha de reconèixer competències. Des d'aquesta perspectiva, la institucionalització de la comarca ha de significar un aprofundiment del principi de descentralització, i ha de possibilitar l'atribució a aquest nou nivell de co-

mpetències que normalment s'haurien assignat a les administracions territorials superiors.

En estret lligam amb aquesta qüestió es troba la relació província-comarca. La creació de la comarca ha de repercutir forçosament sobre l'actual contingut de competències de les diputacions, amb independència de la definitiva constitució uniprovincial de Catalunya. Els aspectes més rellevants són la necessitat de replantejar les funcions d'assistència als municipis i de cooperació amb aquests, ja que és evident que la comarca, per raó de la seva més gran proximitat, ha de constituir la primera plataforma d'accés que han de tenir els municipis, i la descentralització en la comarca de serveis que fins ara eren de titularitat de les diputacions, fruit de les modificacions de competències que siguin adoptades d'acord amb la Llei que estableix el règim provisional de les competències de les diputacions provincials.

Pel que fa al govern de la comarca, dos són els aspectes-clau de la Llei: la definició del sistema d'elecció dels consells comarcals i l'organització interna que han de tenir. La naturalesa d'ens territorial que té la comarca no s'adiu amb una fórmula d'elecció que es basi exclusivament en una relació fiduciària amb els seus municipis, que l'assimilari a una mancomunitat intermunicipal. La Llei ha optat, doncs, per una fórmula indirecta d'elecció, en la qual el criteri seguit per a la provisió dels escons combina la representativitat política dels ajuntaments agrupats en la comarca i la de la població global.

Respecte a l'organització interna del govern de la comarca, al ple i al president com a òrgans bàsics de la comarca, s'hi afegeix la figura del gerent, amb funcions executives. Es tracta, així, d'introduir un model adoptat en altres països europeus que permet alliberar l'element representatiu de la càrrega de l'estricta gestió. La designació i la separació del gerent pel ple del consell comarcal i la supeditació d'aquell a les directrius i les instruccions dictades pels òrgans polítics garanteixen en tot moment la primacia del principi representatiu.

L'establiment del mapa comarcal té dos aspectes principals, que són l'adequació dels àmbits territorials resultants a les funcions que ha de desenvolupar el nou ens i el procés que cal seguir per a determinar-lo.

El primer d'aquests aspectes condueix a una de les qüestions més polèmiques de l'organització territorial. Sobre la divisió comarcal s'han fet propostes diverses i contraposades. Es tracta, a més, d'una matèria respecte a la qual l'èxit i la viabilitat d'una proposta només es podrà constatar amb l'experiència. Tampoc no podem oblidar que hi incideixen factors històrics, culturals i socials que obliguen a considerar el fenomen més enllà de perspectives exclusivament funcionals. El segon dels aspectes damunt assenyalats planteja la disjuntiva entre una iniciativa comarcalitzadora d'origen netament municipal o, al contrari, adoptada pel Parlament de manera general per a tot el territori de Catalunya.

La definició que fa l'Estatut de la comarca com a ens local territorial i bàsic obliga a establir un procés que garanteixi íntegrament la vertebració comarcal de Catalunya. Tanmateix, això no ha de significar l'absència del protagonisme municipal en la determinació del mapa comarcal. D'aquesta manera, la Llei proposa una solució equilibrada, ja que tot reservant la decisió final al Parlament, obliga a sotmetre a consulta municipal l'establiment del mapa comarcal i reconeix als municipis la ini-

ciativa per a modificar-lo.

Per a la determinació del mapa comarcal es podien utilitzar, essencialment, dues alternatives : o iniciar un procés d'estudi previ per obtenir una proposta d'organització comarcal, o adoptar l'antecedent que constitueix la divisió decretada l'any 1936. Les dues alternatives oferien avantatges i inconvenients que calia valorar acuradament. La primera permetria l'estudi actualitzat del territori, però podria significar, en canvi, un llarg procés d'estudis sense garantia d'obtenir propostes unitàries; tampoc no es podria descartar un rebuig popular per manca d'identificació amb la nova divisió proposada.

La divisió de la Generalitat republicana, que és l'opció que adopta la Llei, permet almenys superar en gran part aquests inconvenients, tot i que en alguns casos pot comportar una manca d'adequació a la realitat actual. No obstant això, aquest últim inconvenient és superable amb mecanismes àgils que permetin procedir a les reformes necessàries a curt termini. Amb aquesta finalitat, la Llei estableix, mitjançant una disposició transitòria, un procediment especial de reforma que ha de permetre les modificacions necessàries a iniciativa dels municipis interessats i amb la participació qualificada de la Comissió de Delimitació Territorial i de la Comissió Jurídica Assessora, com a òrgans de proposta i consulta.

Títol I Disposicions generals

Article 1

Aquesta Llei té per objecte establir la divisió i l'organització comarcals del territori de Catalunya, d'acord amb el manament fet a la Generalitat per l'article 5 de l'Estatut d'Autonomia i amb les competències que li són atorgades per l'article 9.8 del mateix Estatut.

Article 2

1. La divisió i l'organització comarcals de Catalunya es regeixen pels criteris següents :

a) Els àmbits territorials resultants han de coincidir amb els espais geogràfics en què s'estructuren les relacions bàsiques de l'activitat econòmica i han d'agrupar municipis amb característiques socials i històriques comunes.

b) Els àmbits territorials resultants han d'ésser els més adequats per a fer efectius els principis d'eficàcia, de descentralització i de participació en la prestació dels serveis públics.

2. L'organització comarcal s'estén a tot el territori de Catalunya. Cap municipi no en pot restar exclòs ni pot pertànyer a més d'una comarca.

Article 3

1. La comarca es constitueix com una entitat local de caràcter territorial formada per l'agrupació de municipis contigus, té personalitat jurídica pròpia i plena capacitat i autonomia per al compliment dels seus fins.

2. El territori de la comarca és l'àmbit en què el consell comarcal exerceix les seves competències i és definit per l'agrupació dels termes municipals que la integren.

Títol II De la divisió territorial

Capítol I Establiment de la divisió comarcal

Article 4

1. El procediment per a establir la divisió comarcal de Catalunya s'ha d'iniciar abans de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. Aquest procediment ha d'incloure necessàriament els requisits següents :

- a) La consulta prèvia de tots els municipis de Catalunya.
- b) La decisió final mitjançant llei del Parlament.

Article 5

1. La convocatòria de la consulta s'ha de fer per decret del Govern de la Generalitat, i els ajuntaments han d'adoptar l'acord corresponent dins dos mesos a partir de la publicació del decret en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*. L'acord municipal s'ha de comunicar per certificació al Departament de Governació.

2. La consulta municipal ha de prendre per base la divisió i la denominació comarcals que determinen els Decrets del Govern de la Generalitat del 27 d'agost i del 23 de desembre de 1936, actualitzades d'acord amb el que estableix l'Annex d'aquesta Llei.

3. Els ajuntaments s'han de pronunciar expressament sobre l'acceptació o el rebuig de la proposta de divisió comarcal que resulta de l'apartat 2, mitjançant acord del ple, que s'ha d'adoptar per majoria absoluta. Si l'ajuntament no adopta cap acord o no el comunica en el termini establert per l'apartat 1, s'entén que no té objeccions a fer al mapa comarcal proposat.

Article 6

1. Un cop feta la consulta, el Govern de la Generalitat ha d'aprovar el projecte de llei corresponent i l'ha de trametre al Parlament en el termini màxim de tres mesos a comptar des que finalitzi el termini a què es refereix l'article 5.1.

2. Si el resultat de la consulta municipal comporta l'oposició expressa a la creació de la comarca de les dues cinquenes parts o més dels municipis que la constituïrien, sempre que representin, com a mínim, la meitat del cens electoral del territori corresponent, la decisió del Parlament a què es refereix l'article 4.b) s'ha d'adoptar per majoria absoluta respecte a la comarca o a les comarques corresponents, d'acord amb la Disposició Addicional Quarta de la Llei 7/1985, del 2 d'abril.

3. Si l'oposició a què es refereix l'apartat 2 afecta la meitat

o més de les comarques que han d'integrar l'organització comarcal de Catalunya, el Govern de la Generalitat ha de procedir, en el termini màxim de sis mesos, a l'elaboració d'una nova proposta de divisió comarcal, subjecta a una nova consulta municipal i tramitada d'acord amb el que estableixen els apartats 1 i 2.

Capítol II Modificació de les demarcacions comarcals

Article 7

Un cop establerta la divisió comarcal de Catalunya, qualsevol modificació de les demarcacions comarcals s'ha de fer per llei.

Article 8

1. La iniciativa per a la modificació de les demarcacions comarcals pot ésser adoptada :

- a) Pel municipi o pels municipis interessats.
- b) Per la comarca o per les comarques interessades.
- c) Pel Govern de la Generalitat.
- d) Pels altres titulars de la iniciativa legislativa.

2. En els casos dels apartats 1.a) i 1.b), la sol·licitud s'ha d'adreçar al Departament de Governació, el qual l'ha de trametre a la Comissió de Delimitació Territorial, a crear, i a la Comissió Jurídica Assessora perquè elaborin els informes corresponents. El Govern de la Generalitat ha de redactar i aprovar el projecte de llei si la iniciativa de modificació compta amb l'acord favorable dels municipis i les comarques interessats i amb l'informe, també favorable, de les dites comissions.

3. En el cas de l'apartat 1.c), prèviament a l'elaboració del projecte de llei, s'han de demanar els informes a què es refereix l'apartat 2, els quals s'han de trametre també al Parlament juntament amb el projecte de llei aprovat pel Govern de la Generalitat.

4. Per a modificar les demarcacions comarcals han d'ésser consultats prèviament tots els ens locals que no han exercit la iniciativa i que poden ésser afectats per la proposició o el projecte de llei.

Capítol III Creació de comarques

Article 9

1. Per a crear comarques noves s'ha de seguir el procediment establert per l'article 8.

2. No es pot crear una comarca nova si s'hi oposen expressament les dues cinquenes parts dels municipis que la constituïrien, sempre que representin, com a mínim, la meitat del cens electoral del territori corresponent.

Capítol IV Canvi de denominació i capitalitat

Article 10

1. La denominació d'una comarca només es pot canviar si ho acorda el ple del consell comarcal amb el vot favorable de les dues terceres parts del nombre de fet i, sempre, de la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació.

2. Abans de l'adopció de l'acord s'ha de donar audiència als municipis i s'ha d'obrir informació pública per un període no inferior a trenta dies. L'acord adoptat s'ha de trametre al Departament de Governació.

3. Si la nova denominació és susceptible d'ésser confosa amb la d'una altra comarca o un municipi, o bé conté incorreccions lingüístiques o no s'adiu amb la toponímia catalana, correspon al Govern de la Generalitat, a proposta del Departament de Governació, la resolució definitiva sobre el canvi de denominació, amb informe previ de les institucions científiques idònies i amb audiència de la comarca.

4. Si abans de tres mesos el Govern de la Generalitat no hi formula oposició, l'acord comarcal s'ha de considerar com a definitiu i executiu.

Article 11

1. Són capitals de comarca els municipis que el Decret del 23 de desembre de 1936 designa com a centres comarcals.

2. El canvi de la capitalitat de la comarca s'estableix per llei.

Títol III De l'organització comarcal

Article 12

El govern i l'administració de la comarca corresponen al consell comarcal.

Capítol I Òrgans del consell comarcal

Article 13

1. Són òrgans del consell comarcal :

- a) El ple.
- b) El president.
- c) La comissió especial de comptes.

2. Forma part també de l'organització comarcal el gerent, amb les funcions executives que determina aquesta Llei.

3. El Consell Comarcal pot complementar aquesta organització bàsica en els termes previstos en la legislació de règim local, ja sigui mitjançant acord del ple o mitjançant l'aprovació del reglament orgànic comarcal corresponent.

4. Les disposicions establertes per als grups en la legislació de règim local són aplicables també al funcionament dels òrgans de govern de la comarca.

Article 14

1. El president té les atribucions següents :
 - a) Representar el consell comarcal.
 - b) Convocar i presidir les sessions del ple i les dels altres òrgans col·legiats.
 - c) Supervisar les obres comarcals i els serveis de l'administració de la comarca.
 - d) Exercir la direcció superior del personal.
 - e) Exercir accions judicials i administratives en cas d'urgència.
 - f) Ordenar la publicació dels acords del consell comarcal.
 - g) Les altres que li atribueixen les lleis o les que expressament li delega el ple del consell.
2. El president ha de nomenar, entre els consellers comarcals, un vice-president o més, que l'han de substituir per ordre de nomenament en cas de vacant, absència o impediment, i als quals pot delegar l'exercici de les seves atribucions.

Article 15

1. El ple del consell comarcal és constituït pel president i els altres consellers comarcals.
2. Correspon al ple :
 - a) Elegir el president del consell comarcal, d'acord amb l'article 22.
 - b) Establir l'organització del consell comarcal.
 - c) Aprovar el reglament orgànic i les ordenances.
 - d) Exercir la iniciativa de modificació dels límits comarcals.
 - e) Aprovar i modificar els pressupostos i aprovar els comptes. Autoritzar i disposar despeses, i reconèixer obligacions.
 - f) Determinar els recursos propis de caràcter tributari, d'acord amb el que estableix l'article 43.
 - g) Aprovar els plans comarcals.
 - h) Exercir la potestat expropiatòria.
 - i) Controlar i fiscalitzar la gestió dels òrgans de govern.
 - j) Aprovar les formes de gestió dels serveis i dels expedients per a l'exercici d'activitats econòmiques.
 - k) Delegar competències en els municipis.
 - l) Aprovar la plantilla del personal, la relació de llocs de treball, les bases de les proves per a la selecció de personal i per als concursos de provisió de llocs de treball, la fixació de la quantia de les retribucions complementàries dels funcionaris i el nombre i el règim del personal eventual, tot això d'acord amb les normes reguladores de la funció pública local, i també separar del servei els funcionaris de la corporació, llevat del que estableix l'article 99.4 de la Llei de Bases de Règim Local, i ratificar l'acomiadament del personal laboral.
 - m) Plantejar conflictes de competències a altres entitats locals i a altres administracions públiques.
 - n) Exercir accions administratives i judicials.
 - o) Alterar la qualificació jurídica dels béns de domini públic.
 - p) Alienar el patrimoni.
 - q) Exercir les altres atribucions que expressament li assignen les lleis i aquelles que la legislació assigna a la comarca i no atribueix a altres òrgans comarcals.
3. Correspon també al ple :
 - a) Votar la moció de censura al president, d'acord amb el

que estableix la legislació de règim local.

b) Nomenar i separar el gerent.

c) Aprovar el programa d'actuació comarcal i adoptar els acords relatius a la creació i l'establiment dels serveis comarcals.

d) Determinar el nombre de membres de la comissió especial de comptes i atribuir els que corresponen a cada grup polític present en el consell, tenint en compte la representativitat de cadascun d'ells.

Article 16

1. La comissió especial de comptes és integrada per consellers comarcals, d'acord amb el que estableix l'article 15.3.d), i comprèn almenys un membre de cada grup polític representat en el consell comarcal.

2. Correspon a la comissió especial de comptes examinar i estudiar els comptes anuals del consell comarcal i emetre'n informe.

Article 17

1. Correspon al gerent, d'acord amb les directrius del ple i les instruccions del president :

a) Dirigir l'administració comarcal i executar els acords del ple.

b) Dirigir, inspeccionar i impulsar les obres i els serveis comarcals.

c) Autoritzar i disposar despeses, i reconèixer obligacions, en els límits de la delegació que li atorga el ple; ordenar pagaments i retre comptes.

d) Dirigir el personal de la corporació.

e) Contractar obres i serveis, sempre que la quantia no excedeixi del cinc per cent dels recursos ordinaris del pressupost de la comarca, ni del cinquanta per cent del límit general aplicable a la contractació directa, d'acord amb el procediment establert legalment.

f) Exercir altres funcions que expressament li són delegades i no afecten les atribucions del president i del ple enumerades pels articles 14 i 15.

2. El càrrec de gerent és incompatible amb el de membre del consell comarcal. Se li apliquen les causes d'incapacitat i d'incompatibilitat establertes per als membres de la corporació i té la condició de funcionari eventual. Si la persona designada és funcionari de la Generalitat o de l'Administració local, ha d'ésser declarada en situació de serveis especials.

Article 18

1. El ple del consell comarcal determina el nombre i la denominació de les comissions d'estudi, d'informe o de consulta, i també el nombre dels seus membres. Es poden constituir també comissions amb caràcter temporal per a tractar de qüestions específiques.

2. El president encarrega a les comissions l'estudi i el dictamen previs dels assumptes que s'han de sotmetre a la decisió

del ple.

3. Les comissions són integrades pels membres que designen els diferents grups polítics que formen part de la corporació. El nombre de membres per grup ha d'ésser proporcional a la representativitat del grup en el consell comarcal, o bé igual per a cada grup; en aquest últim cas, s'ha d'aplicar el sistema de vot ponderat.

Article 19

1. D'acord amb el que estableixi el reglament orgànic de la comarca, el ple del consell comarcal pot convocar els alcaldes dels municipis de la comarca perquè informin de les decisions comarcals d'especial interès municipal, abans de sotmetre-les a l'aprovació del ple.

2. Si un acord del consell comarcal, a criteri del seu president, afecta de manera molt especial un municipi o més, el consell n'ha de convocar els alcaldes perquè puguin participar, amb veu i sense vot, en el debat de la sessió plenària en què sigui tractat aquest punt.

3. Amb les finalitats dels apartats 1 i 2, els alcaldes poden delegar en altres membres de la corporació, d'acord amb el que estableix la legislació de règim local.

Capítol II
Elecció del consell comarcal

Article 20

1. El nombre de membres del consell comarcal es determina, en funció dels residents de la comarca, d'acord amb l'escala següent :

Fins a 50.000 residents	19
De 50.001 a 100.000	25
De 100.001 a 500.000	33
De 500.001 en endavant	39

2. Un cop constituïts tots els ajuntaments de la comarca, la Junta Electoral competent ha de procedir d'immediat a sumar separatament el nombre de regidors i de vots obtinguts en la comarca en les eleccions municipals per cada partit, coalició, federació i agrupació d'electors, d'acord amb les llistes respectives, sempre que hagin obtingut el tres per cent o més de vots en la comarca.

3. Pel que fa al còmput de vots establert per l'apartat 2, en els municipis de menys de 250 habitants el nombre de vots a tenir en compte per cada candidatura s'obté dividint la suma dels vots obtinguts per cadascun dels seus components entre el nombre de candidats que formaven la llista corresponent fins a un màxim de quatre. Es corregeixen per defecte les fraccions resultants.

4. A l'efecte d'assignar els llocs del consell comarcal respectiu, les agrupacions d'electors que es presenten a les eleccions municipals només es poden associar quan ho han comunit-

cat per escrit a la Junta Electoral corresponent prèviament a la celebració de les eleccions municipals.

5. La Junta ha d'assignar a cada un dels partits, de les coalicions, de les federacions i de les agrupacions el nombre de llocs que els corresponen, d'acord amb les regles següents :

a) Es calcula el percentatge de regidors que correspon a cada partit, coalició, federació o agrupació sobre el total de regidors de tots els ajuntaments de la comarca.

b) Es calcula el percentatge de vots que correspon a cada partit, coalició, federació o agrupació sobre el total de vots emesos en la comarca.

c) Es multipliquen els percentatges de la lletra a) per la fracció 2/3 i els de la lletra b) per 1/3 i se sumen els resultats.

d) S'ordenen en columna els partits, les coalicions, les federacions i les agrupacions, de més gran a més petit, d'acord amb el percentatge compost definit per la lletra c).

e) Es divideix el percentatge compost de cada partit, coalició, federació i agrupació per un, dos, tres o més, fins al nombre igual al de llocs corresponents al consell comarcal, i es forma un quadre anàleg al de l'article 163.1 de la Llei Electoral General. Els llocs s'atribueixen a les llistes a les quals, segons el quadre, corresponen els quocients majors i es procedeix a l'atribució per ordre decreixent d'aquests.

f) Si en la relació de quocients, en coincideixen dos de llistes diferents, la vacant s'atribueix a la llista que tingui el percentatge compost més alt. Si hi ha dues llistes amb el mateix percentatge, el primer empat es resol adjudicant el lloc a la llista que ha obtingut més vots a la comarca, i els successius, alternativament.

Article 21

1. Un cop feta l'assignació de llocs, la Junta Electoral convoca separatament, dins els cinc dies següents, els representants dels partits polítics, de les coalicions, de les federacions i de les agrupacions que han obtingut llocs en el consell comarcal perquè designin les persones que han d'ésser proclamades membres entre les que gaudeixen de la condició de regidors dels municipis de la comarca i, a més, les suplents que han d'ocupar les vacants eventuals, en nombre mínim de cinc, o igual al nombre de candidats, si els llocs que corresponen no arriben a aquesta xifra.

2. Cap partit, coalició, federació o agrupació no pot designar més d'un terç dels membres que li corresponen en el consell comarcal, entre regidors que són del mateix municipi, llevat dels casos en què això impedeixi d'ocupar tots els llocs que li corresponen.

3. Un cop efectuada l'elecció, la Junta Electoral proclama els membres del consell comarcal electes i els suplents, lliura les credencials corresponents i tramet al consell comarcal la certificació acreditativa dels electes i dels suplents. La composició del consell comarcal s'ha de fer pública en els taulells d'anuncis dels municipis de la comarca i en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

4. En cas de traspàs o d'incapacitat d'un conseller comarcal o de renúncia de la seva condició, la vacant s'ha d'ocupar mitjançant un dels suplents, d'acord amb l'ordre establert entre ells. Si no és possible ocupar alguna vacant perquè els suplents

designats ja han passat a ocupar vacants anteriors, s'ha de procedir a una nova elecció de consellers comarcals, d'acord amb el procediment establert per l'apartat 1.

Article 22

1. El consell comarcal es constitueix en sessió pública a la capital de la comarca el primer dia hàbil després de transcorreguts quinze dies naturals a comptar de l'endemà de l'acte de proclamació dels membres electes. La sessió constitutiva, reunita per a elegir el president entre els membres que la componen, és presidida per una mesa d'edat, integrada pel conseller de més edat i pel de menys edat presents en l'acte, i hi actua com a secretari el de la corporació comarcal.

2. Per a ésser elegit president, el candidat ha d'obtenir la majoria absoluta en la primera votació, o la simple en la segona. En cas d'empat, es procedeix a una tercera votació, i si en aquesta es produeix novament empat és elegit el candidat de la llista amb més consellers. Si les llistes tenen el mateix nombre de consellers, és elegit el candidat de la llista amb un nombre més gran de regidors de la comarca.

3. El president pot ésser destituït del càrrec mitjançant moció de censura, d'acord amb el que estableix la legislació de règim local. Pot ésser candidat al càrrec de president qualsevol dels consellers.

Article 23

Els recursos contenciosos electorals contra els acords de la Junta Electoral sobre proclamació d'electes i sobre l'elecció i la proclamació del president del consell comarcal es regeixen pel que estableix la Secció XVI del Capítol VI del Títol I de la Llei Orgànica del Règim Electoral General.

Article 24

1. La durada del mandat dels membres del consell comarcal coincideix amb la de les corporacions municipals. Un cop finalitzat el mandat, els membres del consell comarcal continuen en funcions únicament per a l'administració ordinària fins a la presa de possessió dels llurs successors. En cap cas no poden adoptar acords per als quals és legalment necessària una majoria qualificada.

2. La pèrdua de la condició de regidor determina també la pèrdua de la condició de membre del consell comarcal.

3. Les causes d'inelegibilitat són les que estableixen els articles 6 i 202 de la Llei Electoral General i, si s'escau, les establertes per la Llei Electoral de Catalunya. Les causes d'incompatibilitat són les que estableix la Llei Electoral General per als diputats provincials, sens perjudici del que estableix la Llei Electoral de Catalunya.

Títol IV De les competències comarcals

Article 25

1. La comarca exerceix les competències que li atribueixen les lleis del Parlament, les quals, en qualsevol cas, han d'atorgar competències sobre les matèries següents :

- a) L'ordenació del territori i l'urbanisme.
- b) La sanitat.
- c) Els serveis socials.
- d) La cultura.
- e) L'esport.
- f) L'ensenyament.
- g) La salubritat pública i el medi.

2. En l'àmbit de les seves competències, la comarca pot realitzar obres i prestar serveis en les formes i amb els requisits establerts per aquesta Llei.

3. La comarca exerceix també les competències que li delega o que li assigna l'Administració de la Generalitat d'acord amb el que estableix la legislació de règim local.

Article 26

1. En relació amb les activitats i els serveis de competència municipal, correspon a la comarca :

- a) Establir i prestar els serveis públics mínims, en cas de dispensa o en els supòsits especials establerts per la legislació de règim local.
- b) Exercir competències municipals per delegació o per conveni.
- c) Establir i prestar serveis supramunicipals complementaris dels municipals i realitzar obres d'infraestructura general o complementàries per a l'establiment o la prestació dels serveis municipals.
- d) Disposar la conversió de competències municipals en comarcals, en els termes establerts per l'article 30.
- e) Coordinar els serveis municipals entre ells, per raons d'interès comarcal. La coordinació en cap cas no pot implicar la imposició de directrius que vulnerin l'autonomia dels ajuntaments en la gestió de llurs competències.

2. Si, d'acord amb el que determina l'apartat 1 correspon a la comarca d'exercir competències municipals, li correspon també la potestat d'organitzar els serveis corresponents.

3. En el cas de conversió d'una competència municipal en comarcal i, si s'escau, en el cas de delegació o de conveni, s'han d'establir preceptivament les garanties d'intervenció dels municipis, en relació amb l'activitat o el servei de què es tracta.

Article 27

1. La comarca ha d'elaborar i aprovar un programa d'actuació que, en funció dels tipus de municipis i de les necessitats específiques de la comarca, ha de determinar :

- a) Els criteris mitjançant els quals els municipis poden sol·licitar la dispensa de la prestació dels serveis mínims, d'acord

amb el que en aquest sentit estableixi la Comissió de Govern Local de Catalunya.

b) Els criteris per a la intervenció comarcal, a fi d'assegurar subsidiàriament la prestació adequada dels serveis mínims obligatoris i les funcions públiques necessàries, d'acord amb el que estableix la legislació de règim local.

c) Les activitats i els serveis municipals susceptibles d'ésser exercits per la comarca per mitjà de delegació o de conveni.

d) L'establiment i la prestació dels serveis supramunicipals complementaris dels municipals.

e) Els serveis municipals susceptibles d'ésser utilitzats per la comarca per mitjà de l'establiment de conveni amb el municipi o els municipis corresponents.

f) Les obres d'infraestructura general o complementàries per a l'establiment o la prestació de serveis municipals.

g) Els criteris per a la coordinació dels serveis municipals entre ells.

h) Les previsions necessàries per a exercir les competències comarcals pròpies i les atribuïdes per delegació de les altres administracions públiques.

i) Els criteris per a la conversió de serveis municipals en comarcals i els criteris del finançament corresponent, d'acord amb les diferents modalitats d'assumpció.

2. En els supòsits de les lletres c) i e) es poden incloure també els serveis gestionats mancomunadament o per consorci en l'àmbit de la comarca. En el primer cas, l'acord de delegació o l'aprovació del conveni comporta, quan s'escaigui, l'extinció de l'ens associatiu corresponent que presta el servei.

3. Perquè la comarca pugui establir o prestar un servei que incideix en un àmbit material sobre el qual els municipis tenen atribuïdes competències, es requereix que estigui expressament previst en el programa d'actuació comarcal. El mateix tràmit s'ha d'aplicar en el cas de l'apartat 1.f).

Article 28

1. Per a elaborar el programa d'actuació, la comarca ha de consultar prèviament els seus municipis.

2. Un cop elaborat el programa, i abans d'aprovar-lo, s'ha de sotmetre a consulta dels municipis i a informació pública. El programa té vigència indefinida, sens perjudici de les modificacions que acordi el ple del consell comarcal i de les revisions que prevegi el mateix programa.

3. L'aprovació del programa d'actuació comporta la declaració implícita d'utilitat pública a l'efecte d'expropiació forçosa.

Article 29

1. D'acord amb llurs característiques i naturalesa, els serveis comarcals es poden referir a tot l'àmbit territorial de la comarca, a parts diferenciades d'aquest o només a alguns dels municipis. En els dos darrers supòsits, la fórmula de finançament del servei pot fixar les aportacions econòmiques amb les quals han de contribuir els municipis interessats, amb independència de les que els corresponen segons el sistema general de finançament. En aquest cas, els serveis es podran prestar mitjançant organismes descentralitzats o subcomarcals.

2. La implantació d'un servei comarcal requereix la motivació de la mesura, llevat que ja sigui recollida en el programa d'actuació.

3. L'establiment i la prestació dels serveis comarcals requereixen l'acord del ple del consell comarcal, el qual ha de determinar, almenys :

a) Les obres necessàries per a establir el servei.

b) La forma de gestió i les mesures que s'han d'adoptar per a establir i mantenir el servei.

c) El cost econòmic de la creació i del funcionament del servei.

d) Les modalitats d'intervenció municipal, si s'escau.

e) Els criteris i els sistemes de coordinació amb els serveis municipals de la mateixa naturalesa o de naturalesa anàloga.

Article 30

1. La conversió de competències municipals en comarcals només es pot fer directament si hi concorren els requisits següents :

a) Que una llei ho estableixi expressament o atribueixi la competència alternativament al municipi o a la comarca.

b) Que ho acordi per majoria absoluta el ple del consell comarcal.

c) Que no hi formulin oposició la majoria dels municipis afectats o un nombre de municipis afectats que representin més de la meitat de la població afectada.

d) Que es tracti de competències municipals no qualificades de mínimes d'acord amb l'article 26 de la Llei de Bases de Règim Local.

2. La conversió pot afectar també els serveis mancomunats o gestionats per consorci en l'àmbit de la comarca.

3. L'aplicació del que disposa aquest article requereix, si s'escau, la fixació de les mesures compensatòries adequades envers els ens afectats.

4. En qualsevol cas, la Llei ha d'assegurar una intervenció municipal en relació amb l'activitat o el servei quan es tracta de matèries referides a l'apartat 2 de l'article 25 de la Llei de Bases de règim Local.

Article 31

1. La conversió de serveis municipals, mancomunats o prestats per consorci, en serveis comarcals comporta la modificació de la naturalesa jurídica de l'òrgan gestor, sense que això comporti alteració del règim estatutari existent amb el concessionari i amb els usuaris.

2. La conversió de serveis mancomunats o consorciats en els quals estan interessats municipis pertanyents a una altra comarca no altera els termes de la relació associativa preexistent pel que fa als drets i les obligacions d'aquests municipis. En aquest cas, s'ha de donar audiència a les altres comarques afectades. Si en aquest tràmit no hi ha acord entre les entitats interessades sobre la utilització del servei, correspon al Departament de Governació la resolució definitiva sobre la conversió del servei. Aquesta resolució pot condicionar la conversió a la constitució de consorcis o a l'establiment de convenis entre les

comarques afectades.

3. La conversió del servei comporta, si s'escau, el traspàs dels béns i del personal que hi són adscrits.

Article 32

La comarca pot assumir també les facultats d'intervenció administrativa que corresponen als municipis per a regular i establir el règim d'autoritzacions dels serveis d'interès públic prestats per particulars. En aquest cas, s'ha d'aplicar també, si s'escau, el que disposa l'article 30, a més de la previsió corresponent en el programa d'actuació comarcal.

Article 33

Sens perjudici de les competències que en aquest àmbit corresponen també a les diputacions provincials :

a) En cada comarca hi pot haver un servei de cooperació i d'assistència municipals encarregat de l'assessorament als municipis que ho sol·licitin, en matèria jurídic-administrativa, econòmica i financera i d'obres i serveis.

b) En qualsevol cas, la comarca ha de garantir subsidiàriament l'exercici en les corporacions municipals de les funcions públiques de secretaria i de control i fiscalització reservades als funcionaris amb habilitació de caràcter estatal.

Article 34

La comarca ha d'exercir funcions d'estadística i ha d'establir una base de dades per a integrar la informació d'abast municipal i comarcal, d'acord amb els programes i els plans elaborats per la Generalitat en aquesta matèria.

Article 35

1. Per mitjà de conveni, el consell comarcal pot utilitzar els serveis i els mitjans propis del municipi capital de comarca per a prestar els seus serveis. Amb la mateixa finalitat, es poden establir també convenis amb altres municipis de la comarca.

2. L'aplicació del que disposa l'apartat 1 requereix l'acord del ple del consell comarcal i del corresponent ple municipal, adoptats per majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació.

3. El conveni ha de determinar, si s'escau, els serveis i els mitjans municipals que es posen a disposició de la comarca i les condicions generals i econòmiques que deriven de llur utilització.

Article 36

1. Correspon a la comarca, en relació amb els plans territorials parcials :

- a) Exercir el dret d'iniciativa per a elaborar-los.
- b) Recollir i coordinar les propostes fetes pels municipis.

c) Executar-ne les determinacions.

2. Les funcions establertes per l'apartat 1 s'han d'exercir sens perjudici de les que corresponen a la Generalitat en aquesta matèria, d'acord amb el que determina la Llei 23/1983, del 21 de novembre, de Política Territorial, i les disposicions que la desenvolupen.

3. La comarca ha de participar en la formulació dels altres plans que elabora i aprova l'Administració de la Generalitat i n'ha de desplegar les determinacions. Aquestes funcions s'han d'exercir d'acord amb el que estableix la legislació corresponent.

4. Sens perjudici del dret d'iniciativa que correspon a les comarques per a elaborar els plans territorials parcials, quan aquesta actuació sigui empresa per l'Administració de la Generalitat, les comarques han de subministrar els elements necessaris per a establir les determinacions del pla, les quals han d'incloure, com a mínim, l'estimació dels recursos disponibles i les necessitats i dèficits de l'àmbit territorial corresponent.

Article 37

1. Les comarques qualificades de muntanya per la Llei 2/1983, del 9 de març, han d'exercir les funcions de planificació i de gestió que els atribueix la legislació específica que les afecta, sens perjudici de les altres competències que resulten del règim general establert per aquesta Llei. D'acord amb el que disposa la damunt dita legislació, els correspon també la funció de programar i gestionar les actuacions especials per a la muntanya establertes per la Comunitat Econòmica Europea.

2. En la resta de matèries s'han de regir pel règim comarcal general.

Article 38

Les comarques que comprenen zones deprimides, d'acord amb el que estableixen els plans territorials definits per la Llei 23/1983, del 21 de novembre, de Política Territorial, han d'ésser objecte de les actuacions prioritàries específiques fixades en els dits plans, sens perjudici dels altres ajuts que estableix també aquella Llei.

Article 39

Les comarques articulen les seves relacions mútues sobre la base de les tècniques de cooperació i de col·laboració amb projectes comuns d'interès llur.

Títol V

De la iniciativa legislativa comarcal

Article 40

1. D'acord amb el que estableix l'article 32.6 de l'Estatut d'Autonomia, els consells comarcals poden exercir la iniciativa

legislativa davant el Parlament de Catalunya mitjançant la presentació de proposicions de llei.

2. La iniciativa ha d'ésser adoptada per una cinquena part dels consells comarcals, com a mínim. No obstant això, la iniciativa es pot adoptar també per un nombre inferior de consells comarcals si el seu objecte es refereix a una matèria d'interès exclusiu de la comarca o les comarques respectives.

3. L'exercici d'aquest dret requereix l'acord favorable del ple del consell comarcal adoptat per majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació.

4. Les proposicions de llei s'han de presentar acompanyades d'una exposició de motius, dels antecedents necessaris per a pronunciar-s'hi i de la certificació acreditativa de l'acord adoptat.

Article 41

1. S'exclouen de la iniciativa legislativa les matèries següents :

- a) Les que excedeixen l'àmbit de les competències legislatives de la Generalitat.
- b) Les de naturalesa tributària o financera.
- c) Les relatives a l'organització i les atribucions de les institucions d'autogovern de la Generalitat de Catalunya.

2. No es pot exercir la iniciativa legislativa si el seu objecte es refereix a una matèria sobre la qual ja es troba en tramitació parlamentària un projecte de llei o una altra proposició de llei.

3. El dret d'iniciativa comarcal s'entén sens perjudici de l'aplicació de les disposicions reglamentàries relatives a la constitució de ponències conjuntes. En aquest cas, la proposició de llei té la consideració de document de treball a l'efecte de la tramitació subsegüent.

Article 42

1. Les proposicions de llei són examinades per la Mesa del Parlament, la qual n'ha de decidir l'admissió a tràmit, d'acord amb els requisits establerts per aquesta Llei.

2. La tramitació de les proposicions de llei s'ha d'ajustar al que disposa amb caràcter general el Reglament del Parlament de Catalunya. Els consells o el consell comarcal poden designar un màxim de tres membres per presentar la proposició de llei en el tràmit de presa en consideració.

Títol VI Del finançament

Article 43

1. Les finances de les comarques es nodreixen dels recursos següents :

- a) Els ingressos de dret privat.
- b) Les taxes per la prestació de serveis o la realització d'activitats de la seva competència.
- c) Les contribucions especials per a l'execució d'obres o per

a l'establiment, l'ampliació o la millora de serveis de la competència comarcal.

d) Les participacions en impostos de l'Estat i de la Generalitat establertes a favor de les comarques.

e) Les subvencions i els altres ingressos de dret públic.

f) Els procedents d'operacions de crèdit.

g) Les multes.

2. Corresponen també a les comarques participacions en els ingressos provincials si assumeixen competències de les diputacions en virtut de la redistribució competencial efectuada pel Parlament.

Article 44

La Llei de Pressupost de la Generalitat ha d'establir un percentatge de participació a favor dels consells comarcals en el Fons de Cooperació Local de Catalunya, el qual es nodreix de recursos procedents de l'Estat i de la Generalitat.

Article 45

Les finances comarcals es nodreixen també de les aportacions dels municipis de la comarca. Les comarques, amb consulta prèvia als municipis, han d'establir els criteris de càlcul de les aportacions municipals, en els quals s'han d'incloure necessàriament, com a paràmetres de proporcionalitat, el nombre d'habitants i l'aprofitament dels serveis prestats per la comarca.

Article 46

Els municipis poden delegar en la comarca llurs facultats tributàries de gestió, recaptació, inspecció i revisió, sens perjudici de les delegacions i les altres fórmules de col·laboració que poden també establir amb altres administracions públiques.

Article 47

En tots els altres aspectes relatius al règim de finançament, pressupostari, d'intervenció i de comptabilitat s'apliquen les normes generals de la legislació bàsica de l'Estat i de la legislació de la Generalitat reguladora de les finances locals.

Disposicions Addicionals

Primera

En el cas del municipi de Llívia no s'ha d'aplicar el requisit de continuïtat territorial que estableix l'article 3.2.

Segona

Els enclavaments d'un municipi en territori d'un altre muni-

cipi pertanyent a una comarca diferent es considera que pertanyen a la comarca on és situada la capital del municipi.

Electoral competent és la de la província a la qual correspon la capital de comarca.

Disposicions Transitòries

Primera

El Govern de la Generalitat ha de lliurar a la Comissió de Delimitació Territorial i a la Comissió Jurídica Assessora, perquè la sotmetin a estudi, la documentació relativa a la consulta municipal que determina el Capítol I del Títol II. En el termini màxim d'un any, les dites Comissions han de proposar al Govern de la Generalitat les modificacions territorials que consideren necessàries d'acord amb els principis establerts per l'article 2. El Govern de la Generalitat, en el termini màxim de tres mesos, ha de presentar al Parlament un projecte de llei per a la modificació de la divisió comarcal aprovada inicialment.

Segona

Si la creació o la modificació d'una comarca comporta l'agrupació de municipis de més d'una província, hom ha de demanar informe a les diputacions interessades. L'informe desfavorable no pot impedir que el Parlament de Catalunya exerceixi les atribucions que resulten dels articles 6.2 i 9.2, sempre que s'assoleixi el vot favorable de la majoria absoluta de la Cambra.

Tercera

1. Mentre no sigui aprovada la Llei Electoral de Catalunya, la Junta Electoral competent, segons el que disposa l'article 20.2, és la provincial.

2. Si una comarca afecta més d'una província, la Junta

Quarta

La constitució dels consells comarcals, segons el que estableix aquesta Llei, comporta l'extinció de ple dret dels consells comarcals de muntanya creats a l'empara de la Llei 2/1983, del 9 de març. Els nous consells subroguen en els drets i les obligacions els consells de muntanya i han d'assumir llurs mitjans materials i personals.

Disposicions Finals

Primera

El reconeixement i l'actualització de les peculiaritats històriques de l'organització administrativa interna de la Val d'Aran s'han de regular per llei específica, en el marc dels principis que estableixen les lleis de règim local i d'organització territorial de Catalunya.

Segona

S'autoritza el Govern de la Generalitat perquè dicti les disposicions necessàries per al desplegament, l'execució i el compliment d'aquesta Llei i perquè habiliti els crèdits necessaris per a la implantació dels consells comarcals.

Palau del Parlament, 27 de març de 1987

El Secretari Primer
Ramon Camp

El President del Parlament
Miquel Coll i Alentorn

ANNEX

MUNICIPIS QUE INTEGREN L'ORGANITZACIÓ COMARCAL DE CATALUNYA

<i>Comarca</i> : Alt Camp	Pont d'Armentera, el	Albanyà	Darnius
Aiguamúrcia	Puigpelat	Armentera, l'	Escala, l'
Alcover	Querol	Avinyonet de Puigventós	Espolla
Alió	Riba, la	Bàscara	Far d'Empordà, el
Bràfim	Rodonyà	Biure	Figueres
Cabra del Camp	Rourell, el	Boadella d'Empordà	Fortià
Figuerola del Camp	Vallmoll	Borrassà	Garrigàs
Masllorenç	Valls	Cabanelles	Garriguella
Masó, la	Vilabella	Cabanes	Jonquera, la
Milà, el	Vila-rodona	Cadaqués	Lladó
Montferri		Cantallops	Llançà
Mont-ral	<i>Comarca</i> : Alt Empordà	Capmany	Llers
Nulles		Castelló d'Empúries	Maçanet de Cabrenys
Pla de Santa Maria, el	Agullana	Cistella	Masarac
		Colera	Mollet de Peralada

Navata	Santa Fe del Penedès	Sant Martí de Tous	Cambrils
Ordis	Santa Margarida i els Monjos	Sant Martí Sesgueioles	Capafonts
Palau de Santa Eulàlia	Subirats	Sant Pere Sallavinera	Castellvell del Camp
Palau-saverdera	Torrelavit	Santa Margarida de Montbui	Colldejou
Pau	Torrelles de Foix	Santa Maria de Miralles	Duesaigües
Pedret i Marzà	Vilafranca del Penedès	Torre de Claramunt, la	Febró, la
Peralada	Vilobí del Penedès	Vallbona d'Anoia	Maspujols
Pont de Molins		Veciana	Montbrió del Camp
Pontós		Vilanova del Camí	Mont-roig del Camp
Port de la Selva, el	<i>Comarca : Alt Urgell</i>		Prades
Portbou			Pratdip
Rabós	Alàs i Cerc	<i>Comarca : Bages</i>	Reus
Riumors	Aristot i Toloriu		Riudecanyes
Roses	Arsèguet	Aguilar de Segarra	Riudecols
Sant Climent Sescebes	Bassella	Artés	Riudoms
Sant Llorenç de la Muga	Cabó	Avinyó	Selva del Camp, la
Sant Miquel de Fluvià	Cava	Balsareny	Vandellòs
Sant Mori	Coll de Nargó	Calders	Vilanova d'Escornalbou
Sant Pere Pescador	Estamariu	Callús	Vilaplana
Santa Llogaia d'Àlguema	Fígols i Alinyà	Cardona	Vinyols i els Arcs
Saus	Josa i Tuixén	Castellbell i el Vilar	
Selva de Mar, la	Montferrer i Castellbò	Castellfollit del Boix	
Siurana	Oliana	Castellgalí	<i>Comarca : Baix Ebre</i>
Terrades	Organyà	Castellnou de Bages	
Torroella de Fluvià	Peramola	Estany, l'	Aldea, l'
Vajol, la	Ribera d'Urgellet	Fonollosa	Aldover
Ventalló	Seu d'Urgell, la	Gaià	Alfara de Carles
Vilabertran	Valls d'Aguilar, les	Manresa	Ametlla de Mar, l'
Viladamat	Valls de Valira, les	Marganell	Benifallet
Vilafant	Vansa i Fòrnols, la	Moià	Camarles
Vilajuïga		Monistrol de Calders	Deltebre
Vilamacolum		Monistrol de Montserrat	Paüls
Vilamallà	<i>Comarca : Anoia</i>	Mura	Perelló, el
Vilamaniscle		Navarces	Roquetes
Vilanant	Argençola	Navàs	Sant Jaume d'Enveja
Vila-sacra	Bellprat	Pont de Vilomara i Rocafort, el	Tivenys
Vilaür	Bruc, el	Rajadell	Tortosa
	Cabrera d'Igualada	Sallent	Xerta
	Calaf	Sant Feliu Sasserra	
<i>Comarca : Alt Penedès</i>	Calonge de Segarra	Sant Fruitós de Bages	
	Capellades	Sant Joan de Vilatorrada	<i>Comarca : Baix Empordà</i>
Avinyonet del Penedès	Carme	Sant Mateu de Bages	
Cabanyes, les	Castellfollit de Riubregós	Sant Salvador de Guardiola	Albons
Castellví de la Marca	Castellolí	Sant Vicenç de Castellet	Begur
Font-rubí	Copons	Santa Maria d'Oló	Belcaire d'Empordà
Gelida	Igualada	Santpedor	Bisbal d'Empordà, la
Granada, la	Jorba	Súria	Calonge
Mediona	Llacuna, la	Talamanca	Castell-Platja d'Aro
Olèrdola	Masquefa		Colomers
Pacs del Penedès	Molsosa, la		Corçà
Pla del Penedès, el	Montmaneu	<i>Comarca : Baix Camp</i>	Cruïlles, Monells i Sant Sadurní de l'Heura
Pontons	Òdena		Foixà
Puigdàlber	Orpi	Albiol, l'	Fontanilles
Sant Cugat Sesgarrigues	Piera	Alexar, l'	Forallac
Sant Llorenç d'Hortons	Pierola	Alforja	Garrigoles
Sant Martí Sarroca	Pobla de Claramunt, la	Almóster	Gualta
Sant Pere de Riudebitlles	Prats de Rei, els	Argentera, l'	Jafre
Sant Quintí de Mediona	Pujalt	Borges del Camp, les	Mont-ras
Sant Sadurní d'Anoia	Rubió	Botarell	

Palafrugell	Bisbal del Penedès, la	Bolvir	Borges Blanques, les
Palamós	Calafell	Das	Bovera
Palau-sator	Cunit	Fontanals de Cerdanya	Castellclaus
Pals	Llorenç del Penedès	Ger	Cervià de les Garrigues
Parlavà	Montmell	Guils de Cerdanya	Cogul, el
Pera, la	Sant Jaume dels Domenys	Isòvol	Espluga Calba, l'
Regencós	Santa Oliva	Lles	Floresta, la
Rupià	Vendrell, el	Llívia	Fulleda
Sant Feliu de Guíxols		Meranges	Granadella, la
Santa Cristina d'Aro		Montellà i Martinet	Granyena de les Garrigues
Serra de Daró	<i>Comarca</i> : Barcelonès	Prats i Sansor	Juncosa
Tallada d'Empordà, la		Prullans	Juneda
Torrent	Badalona	Puigcerdà	Omellons, els
Torroella de Montgrí	Barcelona	Urús	Pobla de Cérvoles, la
Ullà	Esplugues de Llobregat		Puiggròs
Ullastret	Hospitalet de Llobregat, l'	<i>Comarca</i> : Conca de Barberà	Soleràs, el
Ultramort	Sant Adrià de Besòs		Tarrés
Vall-llobrega	Sant Just Desvern	Barberà de la Conca	Torms, els
Verges	Santa Coloma de Gramenet	Blancafort	Torregrossa
Vilopriu		Conesa	Vilosell, el
	<i>Comarca</i> : Berguedà	Espluga de Francolí, l'	Vinaixa
<i>Comarca</i> : Baix Llobregat		Forès	<i>Comarca</i> : Garrotxa
Abrera	Avià	Llorac	
Begues	Bagà	Montblanc	Argelaguer
Castelldefels	Berga	Passanant	Besalú
Castellví de Rosanes	Borredà	Piles, les	Beuda
Cervelló	Capolat	Pira	Castellfollit de la Roca
Collbató	Casserres	Rocafort de Queralt	Maià de Montcal
Corbera de Llobregat	Castell de l'Areny	Santa Coloma de Queralt	Mieres
Cornellà de Llobregat	Castellar de N'Hug	Santa Perpètua de Gaià	Montagut
Esparreguera	Castellar del Riu	Sarrià	Olot
Gavà	Cercs	Savallà del Comtat	Planes d'Hostoles, les
Martorell	Espunyola, l'	Senan	Preses, les
Molins de Rei	Fígols de les Mines	Solivella	Riudaura
Olesa de Montserrat	Gironella	Vallclara	Sales de Llierca
Pallejà	Gisclareny	Vilanova de Prades	Sant Aniol de Finestres
Papiol, el	Gósol	Vilaverd	Sant Feliu de Pallerols
Prat de Llobregat, el	Guardiola de Berguedà	Vimbodí	Sant Ferriol
Sant Andreu de la Barca	Montclar		Sant Jaume de Llierca
Sant Boi de Llobregat	Montmajor	<i>Comarca</i> : Garraf	Sant Joan les Fonts
Sant Climent de Llobregat	Nou de Berguedà, la		Santa Pau
Sant Esteve Sesrovires	Olvan	Canyelles	Tortellà
Sant Feliu de Llobregat	Pobla de Lillet, la	Castellet i la Gornal	Vall d'En Bas, la
Sant Joan Despi	Puig-reig	Cubelles	Vall de Bianya, la
Sant Vicenç dels Horts	Quar, la	Olesa de Bonesvalls	
Santa Coloma de Cervelló	Sagàs	Olivella	<i>Comarca</i> : Gironès
Torrelles de Llobregat	Saldes	Sant Pere de Ribes	
Vallirana	Sant Jaume de Frontanyà	Sitges	Aiguaviva
Viladecans	Santa Maria de Merlès	Vilanova i la Geltrú	Banyoles
	Vallcebre		Bescanó
	Vilada	<i>Comarca</i> : Garrigues	Bordils
<i>Comarca</i> : Baix Penedès	Viver i Serrateix		Camós
Albinyana		Albagés, l'	Campllong
Arboç, l'	<i>Comarca</i> : Cerdanya	Albi, l'	Canet d'Adri
Banyeres del Penedès	Alp	Arbeca	Cassà de la Selva
Bellvei	Bellver de Cerdanya	Bellaguarda	Celrà

Cervià de Ter	Tiana	<i>Comarca : Osona</i>	Pallars Jussà
Cornellà de Terri	Tordera		Pobla de Segur, la
Crespià	Vilassar de Dalt	Alpens	Pont de Suert, el
Esponellà	Vilassar de Mar	Brull, el	Salàs de Pallars
Flaçà		Calldetenes	Sant Esteve de la Sarga
Fontcoberta		Centelles	Sarroca de Bellera
Fornells de la Selva	<i>Comarca : Montsià</i>	Collsuspina	Senterada
Girona		Espinelves	Talarn
Juià	Alcanar	Folgueroles	Torre de Cabdella, la
Llagostera	Amposta	Gurb	Tremp
Llambilles	Freginals	Hostalets de Balenyà, els	Vilaller
Madremanya	Galera, la	Lluçà	
Palol de Revardit	Godall	Malla	<i>Comarca : Pallars Sobirà</i>
Porqueres	Mas de Barberans	Manlleu	
Quart	Masdenverge	Masies de Roda, les	Alins
Salt	Sant Carles de la Ràpita	Masies de Voltregà, les	Alt Àneu
Sant Andreu Salou	Santa Bàrbara	Muntanyola	Baix Pallars
Sant Gregori	Sénia, la	Olost	Espot
Sant Joan de Mollet	Ulldecona	Orís	Esterri d'Àneu
Sant Jordi Desvalls		Oristà	Esterri de Cardós
Sant Julià de Ramis		Perafità	Farrera
Sant Martí de Llémena		Prats de Lluçanès	Guingueta i Jou, la
Sant Martí Vell	<i>Comarca : Noguera</i>	Roda de Ter	Lladorre
Sant Miquel de Campmajor		Rupit i Pruit	Llavorsí
Sarrià de Ter	Ager	Sant Agustí de Lluçanès	Rialp
Serinyà	Albesa	Sant Bartomeu del Grau	Soriguera
Vilablareix	Alfarràs	Sant Boi de Lluçanès	Sort
Viladasens	Algerri	Sant Hipòlit de Voltregà	Tírvia
Vilademuls	Alòs de Balaguer	Sant Julià de Vilatorrada	Vall de Cardós, la
	Artesa de Segre	Sant Martí d'Albars	
	Avellanes i Santa Linya, les	Sant Martí de Centelles	
<i>Comarca : Maresme</i>	Balaguer	Sant Pere de Torelló	
Alella	Baronia de Rialb, la	Sant Sadurn d'Osormort	<i>Comarca : Priorat</i>
Arenys de Mar	Bellcaire d'Urgell	Sant Vicenç de Torelló	Arbolí
Arenys de Munt	Bellmunt d'Urgell	Santa Cecília de Voltregà	Bellmunt del Priorat
Argentona	Bellví	Santa Eugènia de Berga	Bisbal de Falset, la
Cabrera de Mar	Cabanabona	Santa Eulàlia de Riuprimer	Cabassers
Cabrils	Camarasa	Santa Maria de Corcó	Capçanes
Caldes d'Estrac	Castelló de Farfanya	Seva	Cornudella de Montsant
Calella	Cubells	Sobremunt	Falset
Canet de Mar	Foradada	Sora	Figuera, la
Dosrius	Ivars de Noguera	Taradell	Gratallops
Malgrat de Mar	Linyola	Tavèrnoles	Guiamets, els
Masnou, el	Menàrguens	Tavertet	Lloà
Mataró	Montgai	Tona	Marçà
Montgat	Oliola	Torelló	Margalef
Òrrius	Os de Balaguer	Vic	Masroig, el
Palafolls	Penelles	Viladrau	Molar, el
Pineda de Mar	Poal, el	Vilanova de Sau	Morera de Montsant, la
Premià de Dalt	Ponts		Poboleda
Premià de Mar	Portella, la	<i>Comarca : Pallars Jussà</i>	Porrera
Sant Andreu de Llavaneres	Preixens		Pradell
Sant Cebrià de Vallalta	Sentiu de Sió, la	Abella de la Conca	Torre de Fontaubella, la
Sant Iscle de Vallalta	Térmens	Barruera	Torroja del Priorat
Sant Pol de Mar	Tiurana	Castell de Mur	Ulldemolins
Sant Vicenç de Montalt	Torrelameu	Gavet de la Conca	Vilella Alta, la
Santa Susanna	Vallfogona de Balaguer	Isona i Conca Dellà	Vilella Baixa, la
Teià	Vilanova de l'Aguda	Llimiana	
	Vilanova de Meià		

<i>Comarca</i> : Ribera d'Ebre	Ribera d'Ondara	<i>Comarca</i> : Selva	Perafort
Ascó	Sanaüja	Amer	Pobla de Mafumet, la
Benissanet	Sant Guim de Freixenet	Anglès	Pobla de Montornès, la
Flix	Sant Guim de la Plana	Arbúcies	Renau
Garcia	Sant Ramon	Blanes	Riera de Gaià, la
Ginestar	Talavera	Breda	Roda de Barà
Miravet	Tarroja de Segarra	Brunyola	Salomó
Móra d'Ebre	Torà	Caldes de Malavella	Secuita, la
Móra la Nova	Torreflor	Cellera de Ter, la	Tarragona
Palma d'Ebre, la	Vallfogona de Riucorb	Fogars de Tordera	Torredembarra
Rasquera		Hostalric	Vespella
Riba-roja d'Ebre		Lloret de Mar	Vilallonga del Camp
Tivissa		Maçanet de la Selva	Vila-seca i Salou
Torre de l'Espanyol, la		Massanes	
Vinebre	<i>Comarca</i> : Segrià	Osor	<i>Comarca</i> : Terra Alta
	Aitona	Riells i Viabrea	
<i>Comarca</i> : Ripollès	Alamús, els	Riudarenes	Arnes
	Albatàrrec	Riudellots de la Selva	Batea
Campdevàdol	Alcanó	Sant Feliu de Buixalleu	Bot
Campelles	Alcarràs	Sant Hilari Sacalm	Caseres
Camprodon	Alcoletge	Sant Julià del Llor i Bonmatí	Corbera d'Ebre
Gombrèn	Alfès	Santa Coloma de Farners	Fatarella, la
Llanars	Alguair	Sils	Gandesa
Llosses, les	Almacelles	Susqueda	Horta de Sant Joan
Molló	Almatret	Tossa de Mar	Pinell de Brai, el
Montesquiu	Almenar	Vidreres	Pobla de Massaluca, la
Ogassa	Alpicat	Vilobí d'Onyar	Prat de Comte
Palmerola	Artesa de Lleida		Vilalba dels Arcs
Pardines	Aspa	<i>Comarca</i> : Solsonès	
Planoles	Bell-lloc d'Urgell		<i>Comarca</i> : Urgell
Queralbs	Benavent de Segrià	Castellar de la Ribera	
Ribes de Freser	Corbins	Clariana de Cardener	Agramunt
Ripoll	Fondarella	Coma i la Pedra, la	Anglesola
Sant Joan de les Abadesses	Golmés	Guixers	Barbens
Sant Pau de Seguries	Granja d'Escarp, la	Lladurs	Belianes
Sant Quirze de Besora	Llardecans	Llobera	Bellpuig
Santa Maria de Besora	Lleida	Navès	Castellnou de Seana
Setcases	Maials	Odèn	Castellsèr
Toses	Massalcoreig	Olius	Ciutadilla
Vallfogona de Ripollès	Miralcamp	Pinell de Solsonès	Fuliola, la
Vidrà	Mollerussa	Pinós	Guimerà
Vilallonga de Ter	Montoliu de Lleida	Riner	Ivars d'Urgell
	Palau d'Anglesola, el	Sant Llorenç de Morunys	Maldà
	Puigverd de Lleida	Solsona	Montornès de Segarra
<i>Comarca</i> : Segarra	Rosselló		Nalec
	Sarroca de Lleida	<i>Comarca</i> : Tarragonès	Omells de Na Gaia, els
Biosca	Seròs		Ossó de Sió
Cervera	Sidamon	Altafulla	Preixana
Estaràs	Soses	Bonastre	Puigverd d'Agramunt
Granyanella	Sudanell	Catllar, el	Sant Martí de Riucorb
Granyena de Segarra	Sunyer	Constantí	Tàrraga
Gissona	Torrebeßes	Creixell	Tornabous
Ivorra	Torrefarrera	Garidells, els	Vallbona de les Monges
Massoteres	Torres de Segre	Morell, el	Verdú
Montoliu de Segarra	Torre-serona	Nou de Gaià, la	Vilagrassa
Oluges, les	Vilanova de la Barca	Pallaresos, els	Vilanova de Bellpuig
Plans de Sió, els	Vilanova de Segrià		Vila-sana

<i>Comarca</i> : Val d'Aran	Montcada i Reixac	Ametlla del Vallès, l'	Montmeló
Arres	Palau de Plegamans	Bigues i Riells	Montornès del Vallès
Bausen	Polinyà	Campins	Montseny
Bòrdes, es	Rellinars	Canovelles	Parets del Vallès
Bossòst	Ripollet	Cànoves	Roca del Vallès, la
Canejan	Rubí	Cardedeu	Sant Antoni de Vilamajor
Les	Sabadell	Castellcir	Sant Celoni
Naut Aran	Sant Cugat del Vallès	Castellterçol	Sant Esteve de Palautordera
Vielha e Mijaran	Sant Llorenç Savall	Fogars de Montclús	Sant Feliu de Codines
Vilamòs	Sant Quirze del Vallès	Franqueses del Vallès, les	Sant Fost de Campsentelles
	Santa Perpètua de Mogoda	Garriga, la	Sant Pere de Vilamajor
	Sentmenat	Granera	Sant Quirze Safaja
<i>Comarca</i> : Vallès Occidental	Terrassa	Granollers	Santa Eulàlia de Ronçana
Barberà del Vallès	Ullastrell	Gualba	Santa Maria de Martorelles
Caldes de Montbui	Vacarisses	Llagosta, la	Santa Maria de Palautordera
Castellar del Vallès	Viladecavalls	Lliçà d'Amunt	Tagamanent
Castellbisbal		Lliçà de Vall	Vallgorguina
Cerdanyola del Vallès	<i>Comarca</i> : Vallès Oriental	Llinars del Vallès	Vallromanes
Gallifa		Martorelles	Vilalba Sasserra
Matadepera	Aiguafreda	Mollet del Vallès	Vilanova del Vallès
		Montmany-Figaró	

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.10. Resolucions

RESOLUCIÓ 116/II DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, SOBRE LA DESCONNEXIÓ DEL CIRCUIT CATALÀ DE TVE

ADOPTADA PEL PLE DEL PARLAMENT EN SESSIÓ TINGUDA EL DIA
25 DE MARÇ DE 1987

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

Per donar compliment a allò que estableix l'article 89.2 del Reglament, s'ordena de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* la Resolució 116/II del Parlament de Catalunya, sobre la Desconnexió del Circuit Català de TVE, adoptada pel Ple del Parlament en sessió tinguda el dia 25 de març de 1987.

Palau del Parlament, 26 de març de 1987

Miquel Coll i Alentorn
President del Parlament de Catalunya

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 25 de març de 1987, ha debatut la Proposició no de Llei sobre la Desconnexió del Circuit Català de TVE (Reg. 11094), presentada per tots els Grups parlamentaris, i, d'acord amb l'article 130 del Reglament, ha adoptat la següent

El Parlament de Catalunya :

1. Manifesta el seu suport a totes les iniciatives per a potenciar les emissions de TVE des de Catalunya, i, per tant, a les repetides propostes del Consell Assessor de RTVE a Catalunya per a ampliar els horaris de desconnexió del Centre de Producció de Programes de Sant Cugat, i a la decidida actitud dels professionals de TVE que, des de Catalunya, també n'han proposat i defensat la desconnexió i l'ampliació.

2. Insta el Consell Executiu a demanar urgentment al President del Govern la immediata ampliació de la desconnexió del Circuit Català de TVE, en els termes demanats pels professionals d'aquest mitjà a Catalunya i que el Consell Assessor de RTVE a Catalunya ha defensat sempre.

3. Insta el Consell Executiu a plantejar al Govern central la necessitat que, d'acord amb les previsions constitucionals, s'introdueixi la concepció de l'Estat de les Autonomies a la programació de RTVE.

Palau del Parlament, 25 de març de 1987

El Secretari Quart
Marçal Casanovas

El President del Parlament
Miquel Coll i Alentorn

**RESOLUCIÓ 117/II DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, SOBRE L'ATEMPTAT
DEL DIA 27 DE MARÇ DE 1987, A BARCELONA**

ADOPTADA PEL PLE DEL PARLAMENT EN SESSIÓ TINGUDA EL DIA
27 DE MARÇ DE 1987

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

Per donar compliment a allò que estableix l'article 89.2 del Reglament, s'ordena de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* la Resolució 117/II del Parlament de Catalunya, sobre l'Atemptat del Dia 27 de Març de 1987, a Barcelona, adoptada per assentiment del Ple del Parlament en sessió tinguda el dia 27 de març de 1987.

Palau del Parlament, 27 de març de 1987

Miquel Coll i Alentorn
President del Parlament de Catalunya

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 27 de març de 1987, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya expressa, sota el signe de la unanimitat, el seu rebuig més enèrgic a l'atemptat criminal produït avui a la nostra ciutat; mostra el seu dolor i solidaritat a les víctimes i els seus familiars; condemna els autors d'aquest atemptat com a indesitjables pertorbadors de la pau ciutadana i, des de la seva alta responsabilitat nacional, crida tots els ciutadans de Catalunya a col·laborar per tal de mantenir la nostra terra inaccessible a tota maniobra i a tota temptació de violència i a treballar per mantenir la pau i la convivència pacífica que són, avui, el nostre patrimoni més preuat.

Palau del Parlament, 27 de març de 1987

La Secretària Tercera
Flora Sanabra

El President del Parlament
Miquel Coll i Alentorn

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de normes

3.01.01. Projectes de llei**PROJECTE DE LLEI DE REFORMA DE L'ARTICLE 6 DE LA COMPILACIÓ
DEL DRET CIVIL DE CATALUNYA (Reg. 8023)**

INFORME DE LA PONÈNCIA DE LA COMISSIÓ DE JUSTÍCIA, DRET I SEGURETAT CIUTADANA

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

Per donar compliment a allò que estableix l'article 89.2 del Reglament, s'ordena de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* l'Informe de la Ponència de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Reforma de l'Article 6 de la Compilació del Dret Civil de Catalunya (Reg. 8023).

Palau del Parlament, 27 de març de 1987

Miquel Coll i Alentorn
President del Parlament de Catalunya

A LA MESA DE LA COMISSIÓ

La Ponència de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, nomenada el dia 30 de setembre de 1986, i formada pels Diputats I. Srs. Alfred Albiol i Paps, del Grup parlamentari de Convergència i Unió, Francesc Casares i Potau, del Grup Socialista, Simon Pujol i Folcrà, del Grup parlamentari Popular, Maties Vives i Marc, del Grup parlamentari del PSUC, i Albert Alay i Serret, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, s'ha reunit al Palau del Parlament els dies 14 d'octubre de 1986 i 24 de març de 1987. A la vista del Projecte de Llei de Reforma de l'Article 6 de la Compilació del Dret Civil de Catalunya i de les esmenes presentades, proposa l'Informe següent amb l'ordenació de les esmenes als efectes d'allò que disposa l'article 96.1 del Reglament del Parlament.

Article únic**Article 6****Esmena núm. 1***De modificació*

G. p. de Convergència i Unió

«Pertocant a l'adopció, s'aplicaran les lleis de Catalunya.»

Esmena núm. 2*De modificació*

G. p. Popular

«L'adopció es regularà per les disposicions del Codi Civil, però els drets successoris que se'n derivin es regiran pel Dret Civil Català.»

Esmena núm. 3*De modificació*

G. Socialista

«Els drets successoris derivats de l'adopció es regiran, en tot cas, per llei del Parlament i pel que estableix aquesta Compilació.»

En la resta de matèries pertocants a l'adopció s'aplicaran les disposicions del Codi Civil»

Esmena núm. 4*D'addició*

G. Socialista

«... Parlament de Catalunya i pel que estableix aquesta Compilació.»

La Ponència recomana l'acceptació del text transaccional següent :

«Els drets successoris derivats de l'adopció es regiran, en tot cas, per llei del Parlament de Catalunya i pel que estableix aquesta Compilació.»

Addició d'una Disposició Transitòria**Esmena núm. 5***D'addició*

G. p. de Convergència i Unió

D'una Disposició Transitòria.

«Mentre el Parlament de Catalunya no hagi legislat en matèria d'adopció, s'aplicaran les disposicions del Codi Civil, excepte en allò que fa referència als drets successoris derivats de l'adopció, que es regiran, en tot cas, per llei de Catalunya.»

La Ponència recomana l'acceptació del text transaccional següent :

«Mentre el Parlament de Catalunya no hagi legislat en matèria d'adopció, excepte en allò que fa referència als drets successoris derivats d'aquesta, s'aplicaran les disposicions del Codi Civil.»

Exposició de Motius

Esmena núm. 6

De supressió

G. p. del PSUC

De tot el text de l'Exposició.

Paràgrafs primer i segon

Esmena núm. 7

De supressió

G. p. de Convergència i Unió

De tot el text d'ambdós paràgrafs.

Paràgraf tercer

Esmena núm. 8

De modificació

G. Socialista

«La previsió d'una llei especial reguladora de la successió intestada ha aconsellat la modificació d'aquest article.»

Esmena núm. 9

De modificació

G. p. de Convergència i Unió

«La futura regulació de la successió intestada fa necessària la modificació de l'article 6 de la Compilació del Dret Civil de Catalunya, regulador de l'adopció, el qual, tocant als drets successoris derivats de l'adopció, fa una remissió al cos de la Compilació, a articles que quedaran derogats per la Llei de Successió Intestada, que a partir de la seva entrada en vigor regularà aquesta matèria.»

La Ponència recomana l'acceptació del text transaccional següent :

«La previsió d'una llei especial de la Successió Intestada ha fet necessària la modificació d'aquest article regulador de l'adopció, el qual, en allò que fa referència als drets successoris derivats d'aquesta, feia una remissió al règim de la Compilació i, per tant, a alguns articles que queden derogats per la Llei de Successió Intestada, la qual, a partir que entri en vigor, constituirà també un text legal regulador d'aquesta matèria.»

Títol de la Llei

No hi ha presentada cap esmena.

Palau del Parlament, 25 de març de 1987

Alfred Albiol i Paps, Francesc Casares i Potau, Simon Pujol i Folcrà, Maties Vives i Marc, Albert Alay i Serret

PROJECTE DE LLEI DE REFORMA DE LES RESERVES LEGALS (Reg. 8024)

INFORME DE LA PONÈNCIA DE LA COMISSIÓ DE JUSTÍCIA, DRET I SEGURETAT CIUTADANA

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

Per donar compliment a allò que estableix l'article 89.2 del Reglament, s'ordena de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* l'Informe de la Ponència de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Reforma de les Reserves Legals (Reg. 8024).

Palau del Parlament, 27 de març de 1987

Miquel Coll i Alentorn
President del Parlament de Catalunya

A LA MESA DE LA COMISSIÓ

La Ponència de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, nomenada el dia 30 de setembre de 1986, i formada pels Diputats I. Srs. Alfred Albiol i Paps, del Grup parlamentari de Convergència i Unió, Francesc Casares i Potau, del Grup Socialista, Simon Pujol i Folcà, del Grup parlamentari Popular, Maties Vives i Marc, del Grup parlamentari del PSUC, i Albert Alay i Serret, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, s'ha reunit al Palau del Parlament els dies 14 d'octubre de 1986 i 24 de març de 1987. A la vista del Projecte de Llei de Reforma de les Reserves Legals i de les esmenes presentades, proposa l'Informe següent amb l'ordenació de les esmenes als efectes d'allò que disposa l'article 96.1 del Reglament del Parlament.

Article 1**Article 269****Esmena núm. 1**

De modificació

G. p. Popular

«Es modifica l'article 269 de la Compilació del Dret Civil de Catalunya, que queda redactat de la manera següent :

Article 269

Cap reserva ni reversió legal no afectarà els béns adquirits per causa de mort o per donació.»

MOTIVACIÓ DE LES ESMENES 1 I 3 : La matèria de les reserves és una de les que suscita més discussions entre els juristes. La qüestió s'ha centrat d'una manera especial en la vigència a Catalunya dels articles del Codi Civil reguladors de tipus de reserves o reversions no regulades específicament per textos de Dret Català. I darrerament s'ha accentuat la controvèrsia sobre les reserves, especialment després que

la Llei del 20 de març de 1984 suprimís totes les manifestacions derivades de la Llei «Hac edictali».

El criteri finalment seguit ha estat el de suprimir del Dret Civil Català tota mena de reserves i reversions donat que en la societat catalana del segle XX, aquestes institucions han perdut gran part del seu interès en haver evolucionat les circumstàncies socials que els donaven la seva transcendència pràctica.

El Dret ha de respondre a la realitat de la societat a la qual serveix; i, això no obstant, cada vegada que algú ha proposat de suprimir la complexa regulació de les reserves legals s'han aixecat molts defensors de les antigues tradicions. Aquest respecte era justificable durant l'etapa en què no era possible adequar el Dret Civil Català, la Compilació, a la societat on estava immersa, però avui, amb la facultat legislativa de què gaudim, ja no té cap sentit una reforma per conservar allò que ja no respon a la realitat actual.

Esmena núm. 2

De supressió

G. Socialista

«...contregui noves núpcies, tingui un fill no matrimonial o n'adopti un en forma plena.»

Articles 270, 271 i 272**Esmena núm. 3**

De modificació

G. p. Popular.

« Article 2

Es deroguen els articles 270, 271, 272 de la Compilació del Dret Civil de Catalunya.»

Addició de noves disposicions**Esmena núm. 4**

D'addició

G. Socialista

D'una Disposició Transitòria.

«Les successions obertes abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es regiran per la legislació anterior, llevat d'allò que preveuen el segon paràgraf de l'article 271 i l'article 271 bis, que serà d'aplicació en tots els casos.

»Les successions obertes abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es regiran per la nova legislació.»

La Ponència recomana l'acceptació d'aquesta esmena amb la substitució d'«abans» per «després» en el segon paràgraf.

Esmena núm. 5

D'addició

G. Socialista

D'una Disposició Final.

«Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.»

Exposició de Motius

Esmena núm. 6

De supressió

G. p. del PSUC

De tot el text de l'Exposició.

Títol de la Llei

No hi ha presentada cap esmena.

Palau del Parlament, 25 de març de 1987

Alfred Albiol i Paps, Francesc Casares i Potau, Simon Pujol i Folcrà, Maties Vives i Marc, Albert Alay i Serret

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.10. Projectes i propostes de resolució

3.10.35. Proposicions no de llei i altres propostes de resolució

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ SOBRE L'ATEMPTAT DEL DIA 27 DE MARÇ DE 1987 A BARCELONA

PRESENTADA PER TOTS ELS GRUPS PARLAMENTARIS (Reg. 11118)

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

D'acord amb l'article 89.2 del Reglament del Parlament, s'ordena de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* la Proposta de Resolució sobre l'atemptat esdevingut el dia 27 de març de 1987 a Barcelona, signada per tots els grups de la Cambra (Reg. 11118), adreçada a la Mesa del Parlament, en la reunió del mateix dia del Ple del Parlament.

Palau del Parlament, 27 de març de 1987

Miquel Coll i Alentorn
President del Parlament de Catalunya

El Parlament de Catalunya expressa, sota el signe de la unanimitat, el seu rebuig més enèrgic a l'atemptat criminal produït avui a la nostra ciutat; mostra el seu dolor i solidaritat a les víctimes i els seus familiars; condemna els autors d'aquest atemptat com a indesitjables pertorbadors de la pau ciutadana i, des de la seva alta responsabilitat nacional, crida tots els ciutadans de Catalunya a col·laborar per tal de mantenir la nostra terra inaccessible a tota maniobra i a tota temptació de violència i a treballar per mantenir la pau i la convivència pacífica que són, avui, el nostre patrimoni més preuat.

Palau del Parlament, 27 de març de 1987

A LA MESA DEL PARLAMENT

Els grups sotasignats formulen la següent Proposta de Resolució :

Lluís Armet, G. Socialista; Antoni Lucchetti, G. p. del PSUC; Jordi Fernández, G. p. Popular; Xavier Garriga, G. p. Mixt; Antoni Subirà, G. p. de Convergència i Unió, i Víctor Torres, G. p. d'Esquerra Republicana